

Dosarul nr. 2ra-1635/20

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. N. Doroftei)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Vl. Clima, G. Dașchevici, M. Guzun)

ÎNCHEIERE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Viorica Pogor, reprezentată de avocatul Alexandru Iordachi,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova împotriva Vioricai Pogor cu privire la restituirea sumei,

împotriva deciziei din 15 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 06 iulie 2017, prin intermediul poștei (Vol.I, f.d.8), Ministerul Sănătății al Republicii Moldova (actualmente Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Vioricai Pogor solicitând încasarea sumei de 235000 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 01 noiembrie 2012 a fost semnat cu pârâta un contract de instruire, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1396 din 24 noiembrie 2003 cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști.

În baza contractului menționat, statul Republica Moldova și-a asumat obligația de a asigura finanțarea studiilor de rezidențiat pârâtei, cu mijloace financiare din contul bugetului de stat alocat, iar pârâta, la rândul său, și-a asumat obligația de a activa un termen de 3 ani după finalizarea studiilor de rezidențiat, potrivit îndreptării eliberate de către Ministerul Sănătății.

Reclamantul a afirmat că, în urma rezultatelor examenului pentru efectuarea studiilor de rezidențiat, pârâta a fost înscrisă la studii postuniversitare de rezidențiat cu specializarea Anestezie și terapie intensivă. După finalizarea rezidențiatului, pârâtei i-a fost eliberată îndreptarea pentru a activa conform prevederilor contractului de instruire, însă pârâta nu și-a onorat obligațiile asumate, astfel, cauzând un prejudiciu material în sumă de 235000 de lei.

Ulterior, reclamantul a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea sumei de 218568 de lei.

Suplimentar a declarat că, la 13 iulie 2016, Ministerul Sănătății al Republicii Moldova (actualmente Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova) a eliberat pârâtei, certificatul de repartizare nr. 02/MAR/16,

pentru angajare în cadrul IMSP Spitalul Raional Hîncești, însă, pârâta nu și-a onorat obligațiile asumate de a se angaja și de a lucra un termen de 3 ani conform îndreptării eliberate, în funcția de medic anesteziolog reanimatolog în cadrul Spitalului Raional Hîncești. Astfel, conform calculelor prezentate de către Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, prin scrisoarea nr. 03-2673 din 28 iulie 2017, privind costurile de instruire a studenților și rezidenților în cadrul Universității, cheltuielile de instruire universitară și postuniversitară pentru pârâta Viorica Pogor a constituit suma de 218568 de lei.

Prin hotărârea din 21 iunie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova și s-a încasat de la Viorica Pogor în beneficiul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova suma de 218568 de lei; s-a încasat de la Viorica Pogor în beneficiul statului taxa de stat de la plata cărei reclamantul a fost scutit, conform legii, la depunerea cererii de chemare în judecată, în mărime de 6557,04 lei.

Prin decizia din 15 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Viorica Pogor și s-a menținut hotărârea din 21 iunie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că fiind investită cu judecarea pricinii în fond, prima instanță a concluzionat asupra temeiniciei acțiunii și a dispus încasarea de la Pogor Viorica în beneficiul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, suma în mărime de 218568 de lei, ce constituie cheltuieli suportate pentru instruire. La fel, a fost încasată de la Pogor Viorica în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 6557,04 lei.

Instanța de apel a apreciat ca fiind corectă și legală soluția instanței de fond cu privire la temeinicia acțiunii depuse de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova.

La 01 octombrie 2020, Viorica Pogor, reprezentată de avocatul Alexandru Iordachi, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 15 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu restituirea cauzei spre rejudecare în Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept procedural, invocând încălcarea competenței jurisdicționale, precum și probele au fost apreciate arbitrar, ceea ce a dus la soluționarea greșită a litigiului.

Totodată, a precizat că începând cu 21 iunie 2013 și până în prezent locuiește în mun.Chișinău, despre ce a indicat, motiv pentru care instanța competentă era Judecătoria Chișinău, sediul Centru. Astfel, cauza a fost reținută spre examinare de către Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, cu încălcarea competenței. Prima instanță nu a realizat sarcinile de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare și a examinat superficial cauza. Această eroare nu a fost înlăturată de instanța de apel.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului, conform scrisorii de însoțire datate cu 18 octombrie 2020 (Vol.II, f.d.15) și a fost recepționată la 26 octombrie 2020, conform avizului de recepție (Vol.II, f.d.16).

La 20 noiembrie 2020, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea respingerii ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 15 iulie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 01 octombrie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 18 august 2020, prin intermediul poștei electronice (Vol.I, f.d.214). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Viorica Pogor, reprezentată de avocatul Alexandru Iordachi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Viorica Pogor, reprezentată de avocatul Alexandru Iordachi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Viorica Pogor, reprezentată de avocatul Alexandru Iordachi,.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Viorica Pogor, reprezentată de avocatul Alexandru Iordachi, împotriva deciziei din 15 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat